

59. LINHARTOVO SREČANJE

*Festival gledaliških
skupin Slovenije*

KULTURNI
DOM
POSTOJNA

23. - 25. september 2021

ČETRTEK 23. september 2021

16.00

Gledališče Toneta Čufarja Jesenice
Dušan Kovačević: VOZI MIŠKO

19.30

OTVORITEV FESTIVALA
Šentjakobsko gledališče Ljubljana
August Strindberg: PELIKAN

PETEK 24. september 2021

10.00

Gledališče Toneta Čufarja Jesenice
Nika Brgant, Sašo Dudič, Gregor
Robič: FETIŠ NA PUTER

16.00

Dramska družina F.B. Sedej,
S.K.P.D. F.B. Sedej, Italija
po literarni predlogi
»Le prénom« M. Delaporteja
in A. de La Patellièra: IME

20.00

Loški oder Škofja Loka
Janusz Glowacki: ANTIGONA
V NEW YORKU

SOBOTA 25. september 2021

10.00

KUD Vesel Teater Dolenjske Toplice
po literarni predlogi Žige Valetiča:
TRGOVINA S SAMOMORILSKIMI
PRIPOMOČKI

14.00

Šentjakobsko gledališče Ljubljana
Laurent Baffie: RESNO MOTENI

18:00

Bajate
glasbeno-pripovedovalska predstava
za odrasle: DO KONCA SVOJIH DNI
(spremljevalni program)

ZAKLJUČEK FESTIVALA
IN PODELITEV MATIČKOV

PROST VSTOP s potrdilom o izpolnjevanju pogoja PCT.
Organizator si pridržuje pravico do spremembe programa.

SPOŠTOVANE ZALJUBLJENKE, SPOŠTOVANI ZALJUBLJENCI V GLEDALIŠČE!

Damjan Damjanovič,
direktor JSKD

»Za gledališče so dovolj štiri deske, dva igralca in ena strast!«

Približno tako naj bi pred nekaj stoletji zapisal španski pesnik in dramatik, mojster Lope de Vega, s polnim imenom poimenovan Félix Lope de Vega y Carpio.

Drznem si oceniti, da se ni prav nič (z)motil, ko je zapisal zapisano.

Gledališče je dejansko - tudi dandanašnji - še vedno ena strastna magija igrilstva in *»desk, ki pomenijo življenje«*, kakor bi gospoda Lope de Vega zlahka dopolnil še en ustvarjalni velikan svetovnega gledališča, veliki William Shakespeare.

Tudi v naši *»dolini šentflorjanski«* je gledališče, vsem, najrazličnejšim ujmam navkljub, zmoglo in znalo ohraniti svojo stvarno obstojnost, svojo pregovorno kleno žilavost in, predvsem, svojo neponovljivo in neprimerljivo z ničemer prav posebni, slovenski izrazni naboj, pa tudi samo nam, Slovenkam in Slovencem, državljankam in državljanom naše prelepe dežele, tako indikativno lasten, narodnostni potencial.

O pravkar navedenem evidentno priča pomnogoterena produkcija gledališčnosti, na ogled širnemu občestvu postavljena s strani ustvarjalno strastnih ljubiteljev in ljubiteljic gledališča, dodobra regionalno razpršenih širom naše domovine.

Ganljivo je spremljati vso to, skrajno pozi-

tivno, identitetno energijo, ki se preko odrske prezenze slovenskega jezika zliva v skorajda nepregledno množico vseh tistih, katerim je slovensko ljubiteljsko gledališko ustvarjanje v svoji biti namenjeno.

Radostno je opazovati to vulkansko hotenje ustvarjalno, ki dobesedno brizga in vsake ustvarjalne pore vseh tistih, ki slovenski gledališki teater *»skup spravljajo«* tako srčno, da malo kje tako.

Moj skromni pozdravni poklon velja vsem dobrim ljudem tega sveta.

Vsem, ki tako neomajno zagnano ustvarjate slovensko ljubiteljsko gledališko tvornost že desetletja, pa tudi vsem tistim, ki prizadevanja ljubiteljic in ljubiteljev gledališča prepoznate ne le kot neko osnovno narodnostno vrednoto, temveč tudi kot nemajhen presežni pridoadek k duhovni gledališki omiki našega naroda, grajeni na unikatno neponovljivi jezikovni dvojini, ki objema oboje, ustvarjalce in vse tiste, katerim je njih ustvarjanje gledališko vsakokrat posebej tako srčno zares podarjevano.

Naj mi bo dovoljeno končati z Linhartovim vzklikom:

*»Zdaj zapojmo,
zdaj ukajmo,
eden drugmu ogen dajmo!«*

Naj se zastor 59. Linhartovega srečanja, Postojna 2021 – odpre!

BREZ KULTURE NAS NI

Igor Marentič,
župan Občine Postojna

Za nami je obdobje, ki je bilo neusmiljeno za veliko različnih področij. Eno takšnih, ki je utrpelo večjo škodo, je zagotovo področje kulture.

Odpovedane so bile prireditve, proslave, koncerti, vaje in druženja. V določeni meri se je kultura preselila na splet, ampak popolnoma nič ne more nadomestiti občutkov, ki nas prevzamejo vedno, ko se odpravimo na ogled koncerta ali predstave v živo.

Kljub temu, da je med epidemijo ostala v zaodruju, pa kultura živi. Včasih težje, včasih lažje, vsekakor pa ni mrtva. To smo v Postojni dokazali lansko in letošnje poletje s polnimi festivali, in to bomo ponovno storili v Kulturnem domu Postojna na 59. Linhartovem srečanju.

Veseli smo, da zopet gostimo najpomembnejši festival ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji in zamejstvu. Na ta način bomo še enkrat dali vedeti, da so kulturni ustvarjalci, ki so se v teh težkih časih uspeli obdržati na nogah, zmagovalci. In to vsi. Ne le tisti, ki bodo ob zaključku festivala odšli z nagrado v rokah.

Hvala vsem, ki vam kultura pomeni tako veliko, da ne obupate. Vsi skupaj držimo pesti, da se koronavirusu vendarle počasi iztekajo dnevi in bomo lahko ponovno brez skrbi uživali ob takšnih in drugačnih predstavah in druženju.

ZADNJA SELEKTORSKA

Miha Golob,

državni selektor 59. Linhartovega srečanja

Lansko leto se je prvič v 60 letni zgodovini Linhartovih srečanj zgodilo, da je srečanje zaradi vsem znanih okoliščin odpadlo. Gledališčniki in naša publika spadamo med največje osmoljence Covid krize, ki še kar traja in zaenkrat nič kaj ne kaže, da se bomo lahko kmalu vrnili v naše dvorane in nadaljevali z delom in ustvarjanjem - vsaj ne na način kot smo ga poznali pred marcem 2020. Dvorane večinoma samevajo in gledališke predstave so se preselile na splet, seveda tiste, ki so imele to srečo. Gre predvsem za predstave profesionalnih gledališč, ki so si s pomočjo dodatnih vložkov in kvalitetnejše tehnične podpore to lahko privoščile.

Ljubiteljsko gledališče je togledno še na slabšem. Društva in skupine nimajo sredstev in tehnične podpore, s katero bi lahko zagotovili vsaj minimalne video standarde, ter svoj program preselili v drug medij in ga predstavili na spletu.

Upad ljubiteljske gledališke produkcije je tako po moji oceni več kot 80% in posledice se bodo prav gotovo poznale, ne le v sami ljubiteljski kulturi, temveč posredno tudi v profesionalnem gledališču in družbi nasploh. Prav zato so še toliko več vredne predstave, ki so kljub vsem omejitvam v tem času nastale in za katere društva in skupine zaslužijo vse priznanje.

Tako sem julija 2021 v svojem računalniku po svetu prenašal 32 predstav ljubiteljskih

slovenskih gledaliških skupin, ki so nastale v tem obdobju. »30 dni imaš, da jih pogledaš in izbereš najboljše«, je rekel Jan Pirnat, producent za gledališko in lutkovno dejavnost na JSKD. 30 dni za 32 predstav. Poseben izziv, poseben privilegij in posebno doživetje. Med tem, ko večina prebivalcev planeta ni videla niti ene gledališke predstave, sem jaz imel možnost pogledati, pregledati in videti kar 32 raznovrstnih in zanimivih predstav.

Ogled predstav na video nosilcih je seveda nekaj čisto drugega kot živo doživetje gledališča. Dodatno tudi zato, ker v večini primerov ne gre za kvalitetne posnetke. Po večini so predstave posnete z eno kamero s slabo osvetlitvijo in slabo zvočno sliko. Naj se to ne sliši in razume kot kritika producentov, temveč zgolj kot opazka selektorja, ki je moral na podlagi teh posnetkov oceniti kvaliteto predstav in igralske dosežke posameznih skupin.

A kljub okrnjeni produkciji, ter ostalim tehničnim problemom, lahko brez zadržkov rečem, da je nivo kvalitete ogledanih predstav na zavirljivi ravni, saj so na vseh nivojih gledališkega ustvarjanja premišljene in kvalitetno izvedene. Izbor vsebine oziroma samih dramskih predlog je po večini aktualen, sodoben in družbeno kritičen, a hkrati zabaven, z veliko dobrega, kvalitetnega humorja. Tudi žanrsko so si predstave zelo raznolike, ter scenografsko in

kostumografsko dodelane. Verjetno ni naključje, da je med prijavljenimi predstavami kar petina iz dveh največjih ljubiteljski gledališč, ki s svojim ustrojem verjetno lažje premagujeta izzive trenutne globalne krize.

Pri izboru sem se osredotočil na predstave, ki so me tako ali drugače nagovorile, prav tako sem poskušal slediti prej omenjeni žanrski paleti ogledanih predstav. V izbor sem tako vključil 8 predstav 7 različnih društev in skupin, ter v spremljevalni program dodal predstavo, s katero je Šentjakobsko gledališče obeležilo 100-letnico svojega obstoja.

Po odpovedi udeležbe odlične predstave Božanska komedija v izvedbi Kripl teatra KD Svoboda osvobaja iz Slovenskih Konjic, pa smo v dogovoru z organizatorjem omenjeno predstavo šentjakobskega gledališča vključili v tekmovalni spored prihajajočega Linhartovega srečanja. Zaradi težav s prezasedbo je sodelovanje odpovedala tudi predstava Pokovka, s katero so se na zaključni festival uvrstili člani JJ Teater, KUD Janez Jalen Notranje Gorice.

Žal pa je neizprosno dejstvo, da bodo izbrane, pa tudi neizbrane predstave dosegle bistveno manjši krog gledalcev kot običajno. V tem vidim glavni problem in izziv v novi gledališki sezoni, ki se je pravkar začela, saj se bojim, da bo produkcija slovenske ljubiteljske kulture verjetno še manjša kot v preteklih dveh

sezonah. Zato naj bo tokratno Linhartovo srečanje hkrati tudi vzpodbuda ter poziv vsem, ki imamo radi gledališče, da nadaljujemo z delom in poskrbimo, da bo gledališče preživelo v dobri kondiciji in pripravljeno na čas, ko se bo družba ponovno postavljala na noge, ter se bo publika lahko ponovno vrnila v naše dvorane. Gledališče bo pri tem prav gotovo odigralo pomembno vlogo.

Naj živi gledališče!

ČETRTEK

23. september ob 16.00

Kulturni dom Postojna

Gledališče Toneta Čufarja Jesenice

Dušan Kovačević: VOZI MIŠKO

(KO TO TAMO PEVA)

Priredba: Gregor Čušin

Režija: Gregor Čušin

Kostumografija: Aleksandra Džajić

Oblikovanje svetlobe in glasbe: Miha Šest

Ton: Blaž Podobnik

Maska: Klara Leben Tušar

Igrajo:

Krstić, sprevodnik; Boštjan Smukavec

Miško, šofer; Gašper Stojc

Brka; Borut Verovšek

Stric; Ivan Berlot

Plešasti; Milan Trkulja

Pop; Gregor Mandeljč

Šlager pevec; Matej Mužan

Lovec; Klemen Košir

Ženin; Armin Čulić

Nevesta; Olja Šest

Poročnik; Lojze Ropret

Muzikant 1; Grega Vidmar

Muzikant 2; Krištof M. Čušin

Orač; Klemen Klemenc

Oračevi sinovi; Slavko Batur, Brane Baloh

Vdove;

Franci Žnidaršič, Blažka Udir, Darka Rebolj,

Elizabeta Žnidaršič, Manca Ropret, Milica

Berlot, Neja Šmid, Stanka Ogrin, Slavko Batur,

Brane Baloh

Predstava traja 1 uro in nima odmora.

Kdo ne pozna kultnega filma »Ko to tamo peva?« (Kdo neki tam poje?) srbskega režiserja Slobodana Šijana in scenarista Dušana Kovačevića iz leta 1980, ki je bil gledan ne le v naši nekdanji skupni državi, pač pa tudi širše, in je celo v Ameriki tolkel rekorde!

Črna komedija, ki se godi v Srbiji na dan pred napadom na Jugoslavijo, 5. aprila 1941 torej! Skupina potnikov nekje v provinci čaka na avtobus firme »Krstić in sin«, da bi prišli v glavno mesto. Med potniki so: kmet, ki hoče obiskati sina v kasarni, šminkerski pevec, ki gre na avdicijo, lovec, na smrt bolan možak, pop, človek, ki komaj čaka nemške okupacije in mladoporočenca.

Vstopijo v avtobus, ki ga vozi Miško, sin sprevodnika Krstića.

Na celodnevni poti se jim dogajajo različne

stvari: udeležijo se pogreba, krpajo zračnico, prečkajo most, prenočijo ... in ko drugo jutro prispejo na cilj, doživijo nemški zračni napad.

Poglejte kako film zaživi na odru, kako smo iz »črne komedije« napravili »smrtno resno komedijo«!

In pohitite: avtobus vozi strogo po voznem redu in ne čaka nikogar!

Gledališka dejavnost se po zgodovinskih zapisih na Jesenicah dogaja že dolgih 123 let. Naša gledališka družina šteje skoraj 100 članov in veseli smo, da se nam vsako leto pridruži nekaj novih igralcev in sodelavcev in tako širimo svoje vrste in znanja. Imamo kar dve otroški, dve mladinski in eno seniorsko skupino in pester izbor igralcev, nekateri so že več kot 50 let zvesti našim odorskim deskam.

Gregor Čušin sodeluje z našim teatrom že 15 let in ker smo lani njegovo prvo uspešnico po 14 letih pospremili k počitku, smo potrebovali novo. In nastala je smrtno resna komedija VOZI, MIŠKO z zasedbo, ki združuje naše že častne člane igralske skupine, mladince, seniorke in celo dva muzikanta.

27 nastopajočih, na avtobusu, na popotovanju k zanimivim nepozabnim gledališkim doživetjem za igralce in še bolj gledalce. Vožnja z njimi, je nepozabna.

✉ gte@gledalisce-tc.si

🌐 www.gledalisce-tc.si

ČETRTEK

23. september ob 19.30

Kulturni dom Postojna

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

August Strindberg: PELIKAN

Prevod: Juš Kozak

Režija: Mare Bulc

Kostumografija: Sanja Grcić

Koreografija: Sebastjan Starič

Oblikovanje svetlobe: Andrej Hajdinjak, Gregor Törner

Avtorica glasbe: Polona Janežič

Ton: Miha Vlaj

Avtorja besedil songov: Nebojša Pop Tasić in Mare Bulc

Avtor pesmi Pelikan: Marko Skok

Lektor: Renato Horvat

Oblikovalka maske: Incognito design

Asistentka kostumografije: Dora Šabec

Vodja predstave in rekviziter: Marko Skok

Scenska tehnika: Ivan Kostanjevec, Gregor Törner

Izdelava scenografije: Branko Levič

Izdelava in predelava kostumov: Dora Šabec, Milka

Stipetić in Sanja Grcić

Garderober: Marko Skok

Maska: Incognito design

Igrajo:

Mati, Elise, vdova: Nives Mikulin

Sin, Fredrik, stud. iur.: Jaša Levstik

Hči, Gerda: Mariša Milovanović

Zet, Axel, poročen z Gerdo: David Dolamič

Mrtvi oče: Kajetan Bajt

Predstava traja 1 uro in 40 min in nima odmora

12. decembra 1920 je Gospodarsko napredno društvo za Šentjakobski okraj ustanovilo dramatski odsek, 9. junija 1921 je bila drama Pelikan Augusta Strindberga otvoritvena uprizoritev na Šentjakobskem gledališkem odru v Stari Ljubljani.

Še vedno aktualno besedilo Pelikan Augusta Strindberga z novim branjem ustvarjalcev uprizoritve je sodobno naravnana igra o ljudeh in njihovem bivanju, ki je v izvirnem prevodu Juša Kozaka pred stotimi leti kot prva uprizoritev na odru Šentjakobskega gledališča, vdihnila temu ljubemu gledališču, njegovo dolgo gledališko življenje.

Šentjakobsko gledališče Ljubljana je društvo, ki deluje v javnem interesu na področju kulture in s svojo stoletno tradicijo velja za eno najstarejših repertoarnih ljubiteljskih gledališč abonmajskega tipa v Evropi. Za svoje delo so gledališče in njegovi člani prejeli številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja, iz njegovih vrst pa so med drugimi izšla tako imenitna gledališka imena kot so Stane Sever, Mira Danilova, Frane Milčinski – Ježek, Rudi Kosmač, Bine Matoh, Dragica Potočnjak, Saša Pavček, Maja Končar, Barbara Cerar, Nataša Barbara Gračner, Jurij Zrnc itd....

Danes je ŠGL organizirano kot prostovoljno društvo, ki deluje v javnem interesu na področju kulture in šteje okrog 140 članov. S finančno podporo MOL in JSKD običajno na sezono pripravi 5-6 premier, z okrog 150 ponovitvami, ki si jih doma in na gostovanjih ogleda več kot 20 tisoč gledalcev.

✉ info@sentjakobsko-gledalisce.si

🌐 www.sentjakobsko-gledalisce.si/

PETEK

24. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Gledališče Toneta Čufarja Jesenice
Nika Brgant, Sašo Dudič, Gregor Robič: FETIŠ NA PUTER

Režija: Vid Klemenc

Dramaturgija: Nika Brgant

Kostumografija: Aleksandra Džajič

Koreografija: Klemen Janežič

Oblikovanje svetlobe: Klemen Košir

Glasba: Klemen Košir

Šepetalka: Darka Rebolj

Igrajo:

Sašo Dudič, nogometaš, 1990

Gregor Robič, novinar, 1986

Predstava traja 50 minut in nima odmora.

Samo še na gumb pritisnem in bom točno tam, kamor sem namenjen. Tako si bržkone misli vsak, ki vstopi v dvigalo. Majhen prostor, ki si ga za nekaj trenutkov deliš z neznanci. Nepomemben trenutek v življenju posameznika, ki se pelje z dvigalom na cilj. Kaj pa, če ti neznanci nosijo pomemben del tvoje zgodbe? In ker jih ne oговорimo, izgubimo priložnost tega spoznanja. Kaj pa, če se dvigalo ustavi in se s tem ustavi tudi tvoje življenje. In tako trenutek v dvigalu postane del spoznanja, del sestavljanke tvojega življenja. Morda je naključje, morda pa je točno to, kar si potreboval, da lahko prideš na cilj. Preživeti čas v majhnem prostoru s popolnim neznancem.

Gledališka dejavnost se po zgodovinskih zapisih na Jesenicah dogaja že dolgih 123 let. Naša gledališka družina šteje blizu 100 članov in veseli smo, da se nam vsako leto pridruži nekaj novih igralcev in sodelavcev in se tako širimo po dolgem in počez. Imamo kar dve otroški, dve mladinski in eno seniorsko skupino in pester izbor igralcev, ki nekateri že več kot 50 let gulijo naše odrske deske.

Tudi Nika, Sašo in Gregor so trije, ki so k nam prišli že kot otroci in jim brez teatra ni živeti. Tale avtorski tekst FETIŠ NA PUTER sta Sašo in Gregor pisala, pisala in pisala, potem pa je prišla še Nika in nastala je zelo zanimiva predstava, ki jo je režiral prav tako naš »otrok« Vid.

✉ gtc@gledalisce-tc.si

🌐 www.gledalisce-tc.si/

PETEK

24. september ob 16.00

Kulturni dom Postojna

Dramska družina F.B. Sedej,
S.K.P.D. F.B. Sedej, Italija
po literarni predlogi
»Le prénoma« M. Delaporteja
in A. de La Patellièra: IME

Prevod: Marinka Počkaj

Priredba: Jasmin Kovic

Režija: Jasmin Kovic

Kostumografija: Snežica Černic

Oblikovanje svetlobe: Daniel Petani

Glasba: Karin Maligoj

izdelava scenografije: Niko Di Battista, Evgen

Komjanc in Bernard Terpin

svetovalec za govor: Janez Beličič

tehnični vodja: Janez Terpin

šepetalka: Katja Dorni

šivilja: Irene Grusovin

Igrajo:

Elisabeth: Marinka Černic

Vincent: Jakob Leopoli

Francoise: Ilaria Bergnach

Anna: Stefania Beretta

Pierre: Nikolaj Pintar

Claude: Tadej Lukman

dostavljalec pic: Zvonko Simčič

zdravnik 1: Matej Pintar

zdravnik 2: Zvonko Simčič

Predstav traja 1 uro in nima odmora.

Na domu Pierra in Elisabeth se obeta prijetna maroška večerja. Na dom sta povabila Elisabethinega brata, Vincenta, njegovo ženo, Anno, ki je kot običajno v zamudi, in samskega prijatelja, pozavnista v simfoničnem orkestru, Clauda. Neokusna šala o imenu otroka, ki ga Anna pričakuje, je povod za komično intrigo, ki se stopnjuje do zadnjega nepričakovanega razkritja. Na dan pride portret sodobne meščanske družbe, v kateri ima vsakdo za bregom skrivnost, ki jo drugim spretno prikriva.

Čeprav njene korenine segajo v konec 19. stoletja, je v zadnjih letih delovanje Dramske družine F. B. Sedej vse bolj uspešno in intenzivno. Poleg premiernih uprizoritev v domači dvorani se dramska skupina s svojimi deli predstavi tudi na drugih odrih, predvsem v zamejstvu in v Sloveniji. Umetniško vodstvo dramske družine je od leta 2010 sprejela domačinka Jasmin Kovic, ki s svojo strokovnostjo, domiselnostjo in mladostno zagnanostjo nedvomno prispeva k uspehu predstav. V zadnjih letih se igralsko jedro vedno bolj pomlajuje in to predvsem z ustanovitvijo mladinske skupine, ki deluje pod okriljem Dramske družine.

✉ dramska.druzina@sedej.org

🌐 www.sedej.org/dramska-druzina/

PETEK

24. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Loški oder Škofja Loka,
**Janusz Glowacki: ANTIGONA
V NEW YORKU**

Prevod: Alja Predan

Režija in dramaturgija: Matjaž Šmalc

Kostumografija: Katarina Zalar

Glasba: Žiga Srebot Jelovšek

Lektor: Ludvik Kaluža

Svetovalec za gib: Klemen Janežič

Lučni mojster: Igor Pinterič

Igrajo:

Saša: Bojan Trampuš

Bouhca: Matej Čujovič

Anita: Petra Krančan

Policist: Jan Bertoncelj

Truplo, Policist: Gašper Murn

Policistka: Irena Kožuh

Predstava traja 2 uri in ima 1 odmor.

Tompinks Square Park v New Yorku in trije ljudje, Poljak, Rus in Portoričanka, ki čakajo na čudež, na raj, na boljše in lepše čase. Drama Janusza Glowackega je (ne samo) drama o brezdomstvu in izsiljevanju. Je drama, ki se ukvarja z velikimi socialnimi razlikami v družbi. Je drama o sanjah in željah, o zvestobi in ljubezni. In je drama o tem, kaj se zgodi, ko iz človeka izgine osnovna volja do življenja, ko spozna, da socialni sistem ne pomaga posamezniku, njegovi individualnosti, in kaj se zgodi, ko volj do spremembe izgine in reševanja težav izgine skoraj tako hitro, kot se je pojavila. Mravljišče New Yorka postane metafora velikega sveta izgubljenih duš, ki so sem prišle zaživet novo življenje. Ampak sodobna Antigona ni več razpeta med moralnim in legalnim. Od boga in oblasti pozabljena živi v spominih, ne dosti mlajših od Sofoklejevih.

Loški oder je kulturno društvo, ki se postavlja in ponša z več desetletij neprekinjeno ljubiteljsko gledališko tradicijo. Začetki društva segajo v leto 1903, ko je bila odigrana prva predstava, Wernerjevi Mlini pod zemljo. Sledile so uprizoritve vrhuncev tako slovenske kot tudi svetovne dramatike. Loški oder je doživel prelomno obdobje v 90. ih letih prejšnjega stoletja, ko je s svojo vneto pritegnil k sodelovanju tudi znana režiserska imena in druge umetniške sodelavce. Čeprav v splošnem velja, da je zlasti ljubiteljskim skupinam lažje igrati komedijo ali ljudsko igro, pa je Loški oder v preteklosti večkrat prestopil omenjene okvire in s svojim repertoarjem posegel po zahtevnejših klasičnih delih antičnega gledališča, evropske avantgarde in tudi slovenske dramatike. Danes društvo šteje okoli 40 aktivnih članov vse starosti, ki v sodelovanju s profesionalnimi gledališkimi ustvarjalci in mentorji svoj prosti čas posvečajo odrskemu ustvarjanju.

✉ gledalisce@kd-loskioder.si

🌐 www.kd-loskioder.si

SOBOTA

25. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

KUD Vesel Teater Dolenjske Toplice po literarni predlogi Žige Valetiča: TRGOVINA S SAMOMORILSKIMI PRIPOMOČKI

Avtor izvirne dramatizacije: Sergej Dolenc

*Režija, dramaturgija in posodobitev dramatizacije,
kostumografija in scenografija:* Maja Gal Štromar

Oblikovanje svetlobe: Aleš Plavec

Glasba: Tomaž Zupančič

Ton: Andrej Gotenc

Radjski napovedovalec: Predrag Lalić

Radjska napovedovalka: Darja Štravs Tisu

Igrajo:

Hilda Novak: Vanja Lukšič

Ženska/Sonja Lažovna: Vilma Planinc

Študentka/Agentka: Anja Vidrih

Poslovnež/Vuk Đanković: Drago Primc

Novinarka/Agentka: Nataša Kramer

Kriminalistka: Denise Čatović

Tržni inšpektor /Psihoterapevt: Alen Čatović

Parfumer/Agent: Gregor Žnidaršič

Pričujoča pelin komedija se loteva vprašanja samomorilnosti. Hilda Novak odpre trgovino Tunel, kjer obupancem prodaja samomorilske pripomočke, ob tem povzema najtemnejše in okrutne tone naše družbe. Njen pohlep ne pozna meja, etika je še ni oplazila, manipulacija je njeno orožje. Toda ali res? Kaj pa, če je vse le igra, s katero poskuša na svojstven način odvrniti razočarance od samomora? In kaj se zgodi, če država in za to poklicani organi tovrstnih pogoltnosti ne kaznujejo, temveč jih celo povzemajo in se po njih zgledujejo? To so vprašanja, ki si jih tudi mi postavljamo. S pričujočo predstavo se priklanjamo vsem, ki niso zmogli, in so nas predčasno zapustili. Pričujoča komedija nas zato v krhkosti tuzemskega bivanja še kako povezuje.

Predstava traja 1 uro in 15 min.

Veselčki kot si rečemo sami, letos obeležujemo 20 let delovanja. Občinstvo razveseljujemo s priložnostnimi skeči, igrami za otroke, gledališkimi predstavami in tudi s filmom. Kvaliteto naših predstav dokazuje vrsto nagrad Linhartovega srečanja gledaliških skupin Slovenije, na občinskem in regijskem nivoju. V svojem repertuarju imamo kar nekaj krstnih uprizoritev predstav: Prst, Bruselj hotel, Avtopilot, Poštna prevara. Kot enega največjih društvenih uspehov si štejemo sodelovanje pri snemanju celovečernega igrano dokumentarnega filma SRAMOTA, z obema nosilnima glavnima vlogama, prikazan tudi na rednem programu RTV Slovenije.

✉ kud@veselteater.si

f www.facebook.com/veselteater

SOBOTA

25. september ob 14.00

Kulturni dom Postojna

Šentjakobsko gledališče Ljubljana Laurent Baffie: RESNO MOTENI

Prevod: Živa Čebulj

Režija: Jernej Kobal

Kostumografija: Bojan Vister

Oblikovanje svetlobe: Gregor Törner

Izbor glasbe: Jernej Kobal

Ton: Miha Vlaj

Avtor umetniške instalacije: Damjan Kracina

Lektorica: Živa Čebulj

Vodja predstave, rekviziterka in šepetalka: Irena

Mrak Kranjc

Garderoba: Bojan Vister, Marko Skok

Scenski tehniki: Ivan Kostanjevec, Gregor Törner,

Miha Vlaj

Izdelava scene: Ivan Kostanjevec, Gregor Törner

Igrajo:

Fred, (*Tourettov sindrom*): Tone Bertoncely

Peter, (*aritmomanija*): Bojan Vister/ Boris Car

Marija, (*obsesivno-kompulzivna motnja preverjanja*):

Lili Bačer Kermavner

Izabela (*nozofobija*): Anja Glušič

Lili, (*palilalija, eholalija*): Lenka Blejec

Bob (*obseden s simetrijo*): Žiga Medvešek, k. g.

Asistentka: Irena Mrak Kranjc

Predstava traja 1 uro in 35 min in nima odmora.

Šest popolnih neznancev, vsak s svojimi psihološkimi težavami, se nekega usodnega dne sreča v čakalnici pri svetovno znanem psihiatru, specialistu za obsesivno-kompulzivne motnje, prof. dr. Šternu. Zaradi neljubega spleta okoliščin in sploh višje sile dr. Šterna ni od nikoder, čakalnica pa se neusmiljeno polni. Prav kmalu smo priča trku generacij, družbenih slojev, verovanj in svetovnih nazorov. Kot da to še ne bi bilo dovolj, se vzdušje v čakalnici še dodatno naelektri zaradi nekompatibilnih motenj pacientov, ki počasi izgubljajo potrpljenje.

Komedija Resno moteni nam kaže, kako nemočen je sodobni človek pri obračunavanju z lastnimi težavami, obsesijami in strahovi. Toda ni vse izgubljeno, saj se izkaže, da smo najmočnejši takrat, ko za trenutek pozabimo nase in se povsem posvetimo bližnjemu.

Šentjakobsko gledališče Ljubljana je društvo, ki s svojo stoletno tradicijo velja za eno najstarejših repertoarnih ljubiteljskih gledališč abonmajskega tipa v Evropi z neprekinjenim delovanjem. Za svoje delo so gledališče in njegovi člani prejeli številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja, iz njegovih vrst pa so med drugimi izšla tako imenitna gledališka imena kot so Stane Sever, Mira Danilova, Frane Milčinski – Ježek, Rudi Kosmač, Bine Matoh, Dragica Potočnjak, Saša Pavček, Maja Končar, Barbara Cerar, Nataša Barbara Gračner, Jurij Zrnec itd....

Danes je ŠGL organizirano kot prostovoljno društvo, ki deluje v javnem interesu na področju kulture in šteje okrog 140 članov. S finančno podporo MOL in JSKD običajno na sezono pripravi 5-6 premier, z okrog 150 ponovitvami, ki si jih doma in na gostovanjih ogleda več kot 20 tisoč gledalcev.

✉ info@sentjakobsko-gledalisce.si

🌐 www.sentjakobsko-gledalisce.si

SOBOTA

25. september ob 18.00

Kulturni dom Postojna

Bajate
**glasbeno-pripovedovalska predstava
za odrasle: DO KONCA SVOJIH DNI**

Zasedba:

Maša Budič (*pripoved, flavta*)

Nina Milavec (*pripoved*)

Rebeka Bogataj (*vokal*)

Urša Mihevc (*vokal*)

Danijel Bogataj (*vokal, violina, kitara, mandolina*),

Blaž Podobnik (*vokal, harmonika, kitara*).

Na začetku ni bilo nič... Potem je prišel sve petelin in za njim človek. Dobil je svoj dom, svoj um in svojo voljo. Razbil je nebeško jajce, iz katerega so na Zemljo v močnih curkih stekle vse tegobe tega sveta in jo opustošile življenja. Preživel je le en človek. Ta je začel Tomažev rod. Kdo je Tomaž in kaj ima skupnega s Kurentom, Smrtjo in Hudičem?

Predstava je vsebinsko zaokrožena celota, vključuje pa naslednje ljudski pesmi in pravljice:

Riba Faronika

Kurent in vesoljni potop (pravljica)

Jelšeski valcer (instrumental.)

Smrt zaprta v sod (pravljica)

Tomaž nabija sodič nov

Nocoj pa oh nocoj

Fanč sem star šele 18 let

Nedolžna ljubezen (pravljica)

Prišlo je pisemce

Eno drevice mi je zraslo

Oj božime

Vrag se ženi (pravljica)

Tri sestrice

Sem se oženil, se kesam

Lejpa si spomlad

Bajate smo pripovedovalsko-glasbena zasedba, ki goji ljubezen do pripovedovanja ljudskih in osebnih zgodb v vseh oblikah. V svojih pripovedih združujemo besede in zvok, pravljичno in zemeljsko, svetlo in temno. Ob jadraniu med zgodbami najraje trčimo ob nepredvidljive zaplete in ne tako zelo srečne konce. Še posebej smo naklonjeni slovenskemu ljudskemu izročilu, ki ga raziskujemo in interpretiramo z veliko mero odgovornosti in spoštovanja do starega, hkrati pa vanj vpletamo nova sozvočja in sveže zgodbe. Slovenskemu ljudskemu izročilo posvečamo enega izmed svojih projektov. Gre za koncertno sosledje ljudskih pesmi, mestoma obogatenih z ljudskimi pravljicami in povedkami, z naslovom Do konca svojih dni.

✉ budic.masa@gmail.com

🌐 www.bajate.net/

Selektor
59. Linhartovega srečanja:

MIHA GOLOB

Miha Golob je gledališki in lutkovni režiser, ki je v dobrih dvajsetih letih profesionalne režijske poti režiral v večini slovenskih profesionalnih gledališč in se podpisal pod režijo več kot 40 raznovrstnih predstav za odrasle, ter mladino in otroke. Svoje gledališko razmišljanje največkrat veže na družbeno kritične teme, zadnja leta s poudarjenim avtorskih pristopom, za katere je v minulih nekaj letih prejel vrsto nagrad tako doma kot v tujini. Ob rednem ustvarjanju gledaliških predstav v repertoarnih gledaliških pogosto deluje tudi kot mentor gledaliških delavnic, seminarjev in gledaliških skupin iz Slovenije in zamejstva.

foto: Artboard

Strokovna žirija
59. Linhartovega srečanja:

TATJANA PERŠUH

Tatjana Peršuh je diplomirana gledališka in radijska režiserka. Študirala je na AGRFT v Ljubljani in diplomirala v 2009. Poleg sodelovanja v institucionalnih (SNG Nova Gorica, SNG Drama Ljubljana, LGM, LGL), neinstitucionalnih (Gledališče Glej, PerArtem, Delak) in komercialnih (Kulturni zavod Kult) projektih ter dogodkih (Podelitev Glazerjevih nagrad, Slavnostna akademija ob 20. obletnici Prvega odra), deluje tudi kot mentorica (Študent teater, Gledališka šola PGM). Od leta 2019 deluje tudi kot umetniška vodja Gledališke šole Prve gimnazije Maribor, zadnja leta pa odkriva svoj glas še kot avtorica odrskih besedil in adaptacij.

foto: Damjan Švarc

Strokovna žirija
59. Linhartovega srečanja:

ZALA DOBOVŠEK

Zala Dobovšek je dramaturginja, gledališka kritičarka, teatrologinja in docentka za področje dramaturgije in študijev scenskih umetnosti na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Na AGRFT je diplomirala iz dramaturgije in se v času študija izobraževala na gledališki akademiji DAMU v Pragi (Divadelní fakulta Akademie múzických umění v Praze). Leta 2019 je doktorirala na AGRFT (smer Študiji scenskih umetnosti) z disertacijo Gledališče in vojna: temeljna razmerja med uprizoritveno umetnostjo in vojnami na območju nekdanje Jugoslavije v 90. letih 20. stoletja. Je aktualna predsednica Društva gledaliških kritikov in

foto: Ksaver Šinkar

teatrologov Slovenije. Od leta 2016 je mentorica celoletnega seminarja Mala šola kritike.

Kot gledališka kritičarka in publicistka je sodelovala na Radiu Študent, pri časopisu Dnevnik, Delo, Pogledi, portalu MMC RTVSLO in platformi za sodobne izvedbene umetnosti NEODVISNI. Bila je selektorica festivala uprizoritvenih umetnosti za otroke in mlade Zlata paličica (2013), selektorica festivala MESS Sarajevo 2014 (nacionalna sekcija), selektorica 53. festivala Borštnikovo srečanje (2017/2018) in soselektorica bienala slovenske sodobne plesne umetnosti Gibanica (2019/2021). Deluje kot teoretičarka, recenzentka, praktična dramaturginja, mentorica kritiškega pisanja in pedago-
ginja.

Strokovna žirija
59. Linhartovega srečanja:

MARIJANA BRECELJ

Dramska igralka Marijana Breclj je na AGRFT v Ljubljani diplomirala leta 1979, stalna članica SNG Drame pa je že od leta 1971. Ustvarila je več kot sto gledaliških vlog v razponu od komičnega do tragičnega žanra, več kot petdeset vlog v celovečernih filmih TV-igrah in nadaljevankah, bogat opus pa je oblikovala tudi kot interpretinja radijskih iger. Nagrajena je bila z zlato paličico (2000), na 6. Festivalu slovenskega filma (2003) v Celju je za vlogo Mame (Pod njenim oknom) prejela posebno nagrado strokovne žirije in priznanje epizodna igralka leta revije Stop, 2009 pa je prejela nagrado Občine Cerknica. Na svetovni dan gledališča,

27. marca 2020, je prejela igralsko nagrado Združenja dramskih umetnikov »Marija Vera«. V zadnjih letih so gledalci malih zaslonov lahko spremljali like, ki jih je oživila, v več priljubljenih slovenskih nanizankah.

Prejemnika Linhartove
plakete za leto 2019:

BOJAN IN BREDA KAPELJ

Bojan in Breda Kapelj sta s svojim doprinosom pomembno vplivala na razvoj društva Šentjakobsko gledališče in na razvoj ljubiteljske kulture nasploh. Njuno najbolj aktivno igralsko delovanje v šentjakobskem gledališču je sicer skoncentrirano med leti 1968 in 1998. V skupnem seštevku pa sta oblikovala preko 100 vlog – od manjših pa do glavnih, vseh pa sta se lotila z enako ljubeznijo in predanostjo.

Vendar pa se njuno gledališko udejstvovanje ne konča le pri igranju. Tako Bojan kot Breda sta v gledališču delovala tudi kot scenografa in kostumografa. V svoji več kot 50-letni društveni karieri sta sodelovala pri več kot

60-ih predstavah kot scenografa in pri več kot 30-ih kot kostumografa. Še posebej Breda ima za sabo prav impresiven kostumografski opus. Ker sta v svojem poklicnem življenju delovala kot arhitekta, so bili scena in kostumi pogosto sodobni in drugačni, kar dokazujejo tudi pozitivne kritike, ki sta jih prejela. Bojan se je poleg vsega naštetega loteval tudi režij – kot režiser se je podpisal pod sedem predstav. Gre za nadvse plodna ustvarjalca, ki sta Šentjakobskemu gledališču posvetila velik del svojega življenja, s svojo vsestranskostjo pa sta tudi na področju ljubiteljskega gledališča nasploh pustila močan pečat. Ker v društvu nista delovala zgolj kot igralca, ampak skoraj v enaki meri tudi kot scenografa in kostumografa, je njun vpliv na predstave skozi zgodovino Šentjakobskega gledališča težko spregledati.

Bojan je nekaj časa deloval tudi kot direktor Šentjakobskega gledališča. Tudi sicer se Bojan in Breda kot člana že od nekdaj aktivno vklju-

čujeta v življenje društva – bodisi s pregledovanjem arhitekturnih načrtov predvidenih za prenovo odra (v preteklosti in sedanjosti), bodisi kot člana upravnega odbora. Vse njuno delovanje, najbrž še posebej to izven odra, kaže, da sta gledališču in ljubiteljski kulturi nasploh resnično predana.

Prejemnik Linhartove
plakete za leto 2020:

MATEVŽ GREGORIČ

Matevž Gregorič je animator, dramaturg in lutkovni režiser. Od prvega projekta z lutkami v katerem se je znašel po naključju ga je pot vodila iz Slovenske Bistrice na Ptuj, zatem v Ljubljano in nazaj v Slovensko Bistrico. Gregorič je v Ljubljani končal Gledališko in lutkovno šolo GILŠ in se izobraževal v lutkovnih gledališčih. Po nekajletni zaposlitvi v Lutkovnem gledališču Maribor je leta 1997 z namenom raziskovanja lutkovnega medija in odkrivanjem lastnega umetniškega izraza ustanovil Lutkovno gledališče Koruzno zrno, znotraj katerega je ustvaril več avtorskih lutkovnih predstav tako za otroke kot tudi za odrasle. Na festivalih v Sloveniji in

tujini so njegove predstave dobile več v lutkovnem svetu izredno prepoznavnih nagrad na mednarodnih lutkovnih festivalih.

Je eden redkih lutkovnih ustvarjalcev pri nas, ki ostaja zavezan lutkovnim predstavam za odrasle in mladino. Prepoznavno je tudi njegovo mentorsko delo: vodi lutkovne delavnice in seminarje po metodi »Pogovarjajmo se z materialom«. Kot dolgoletni animator lutk, zna pritegniti osnovnošolce in kar je za slovenski prostor še posebej izjemno tudi srednješolce, da sodelujejo pri nastajanju celotne predstave od zamisli o temi, glasbi, izdelavi lutk do igranja.

V različne projekte društva je vsako leto vključenih več kot 30 mladih, ki na srečanjih redno dosegajo uvrstitve na državna srečanja, bodisi na Srečanje lutkovnih skupin ali na Vizije, kjer so mladinske predstave osvojile tudi številne vizionarje. Pri njegovem delu je ključno, da se z društvom povezuje z osnovnimi in srednjimi šolami v lokalnem okolju, kar ustvar-

ja prav posebno sinergijo. Tudi zato je Lutkovna skupina Zrnca/KakOrkoli na 2. OŠ Slovenska Bistrica, ki deluje pod mentorskim vodstvom Aleša Brezočnika in Matevža Gregoriča in je šolski primer uspešne povezave med osnovno šolo in kulturnim društvom, prejela posebno priznanje na področju lutkovne dejavnosti v okviru Kulturne šole 2020.

Prejemnica Linhartove
listine za leto 2019:

MIRA BOLTE

Mira Bolte je že 50 let zapisana odrskim deskam, zlasti Gledališča Toneta Čufarja na Jesenicah, kjer je igral že njen oče Ivan Kos. Odigrala je blizu 50 gledaliških vlog in od njene prve vloge Vezirja v Bagdadski pravljici, ko je bila stara komaj 10 let, do danes se ji je nabralo preko 1000 odigranih predstav, zelo rada pa vlije življenje in posodi svoj glas tudi lutkam. Poleg neštetihih nepozabnih vlog v odraslih produkcijah pa je Mira pustila tudi nepozaben pečat na področju gledališke in radijske dejavnosti za otroke. Na Radio Triglav je prišla kot začasna moderatorka nedeljskega jutranjega otroškega programa, kjer so jo otroci v trenutku vzljubili

ter jo vzeli za svojo in tako se je Mirin vrtiljak vrtil še nadaljnji dve desetletji. Na festivalu v Pekrah prejela naziv NAJ KOMEDIJANTKE LETA 2012 za vlogo kmetice Angele Bračko v Partljičevi komediji Čaj za dve. Vtisnila pa se je tudi v spomin mnogim Slovencem v vlogi nepozabne M't od Matevža v rekordno gledanem slovenskem filmu P'r Hostar.

Prejemnica Linhartove
listine za leto 2019:

IRENA ŽERDIN

Irena Žerdin je od otroških let vpeta v grosupeljsko ljubiteljsko ustvarjanje v gledališču. Svojo poklicno pot je, v skladu s študijem, začela kot učiteljica razrednega pouka. Kmalu je začela poučevanju na OŠ Louisa Adamiča dodajati še delo z otroki v gledališču. Želja po tem, da se otrokom ponudi kar najboljše pogoje, je privedla k ključitvi šolske skupine v Kulturno društvo Teater Grosuplje. S strokovno podporo ZKD Grosuplje in JSKD Ivančna Gorica ter podporo Občine Grosuplje so ustvarili pogoje, ki omogočajo otrokom izredno kakovostno gledališko izkušnjo. Iz Gledališča Hiška je skupaj z igralci zraslo Gledališče Hiša. Od leta

2008 je vsako leto ena ali druga otroška skupina iz Grosuplja udeležena na Srečanju otroških gledaliških skupin. Člani gledališča Hiša so leta 2011 zastopali Slovenijo na mednarodnem taboru mladih gledališčnikov EDERED v Belgiji, igralci iz Gledališča Hiška pa so se leta 2014 predstavili na otroškem gledališkem festivalu v Litvi. Irena Žerdin je v svojem delu pomembno prispevala k razvoju gledališke dejavnosti v Grosuplju in skozi vsakoletne udeležbe na državnih srečanjih utemeljevala nove otroške in mladinske gledališke avtorske poetike in estetike v vseslovenskem prostoru. Tako je oblikovala številne generacije in pustila močan pečat v grosupeljski lokalni skupnosti.

Prejemnik Linhartove listine za leto 2019:

ANDREJ ŠUBIC

Andrej Šubic, zdravnik družinske medicine, ki živi in dela v Škofji Loki, je tako kot Tavčar zaznamovan z rodnimi Poljanami, kamor se rad vrača in s posebno naklonjenostjo do ljubiteljskega gledališča deluje kot amaterski režiser, igralec, urednik, avtor in prevajalec v poljanski dialekt. Njegovo ustvarjalno delo na področju gledališča traja več kot 45 let. Njegova biografija obsega nad 35 predstav in avtorskih projektov, v katerih nastopa kot avtor, igralec in/ali režiser. Bil je pobudnik vsakoletnega praznovanja na predvečer kulturnega praznika pred rojstno hišo Ivana Tavčarja v Poljanah. Leta 2019 je dramatisiral, režiral in odigral vlogo Polikarpa

v Visoški kroniki, ki je postala velika uspešnica. Poleg gledaliških predstav je Andrej Šubic v Poljanah in v Škofji Loki pripravil številne avtorske projekte ob različnih praznikih in obletnicah. Poleg režijskega in igralskega dela sta pomembni njegovo prevajanje in zapisovanje dramatisiranih del v poljansko narečje. Kot prevajalec, urednik in pisec spremnih besed je izdal knjige dramatisacij v poljanskem narečju: Šarucova sliva, Ravbarski cesar in Cvetje v jeseni, ki so izšle pri založbi Modrijan.

Prejemnik Linhartove
listine za leto 2020:

BOJAN TRAMPUŠ

Bojan Trampuš v letošnjem letu s predstavo *Antigona* v New Yorku praznuje trideset let odrskega ustvarjanja. Začel je pri otroških predstavah, v mladinski skupini je igral ravno toliko, da ga je ljubiteljsko gledališče zasvojilo in priklenilo nase, in odtlej ga lahko redno srečujemo na loških deskah in spremljamo njegova ustvarjalna prizadevanja in rast. V tridesetih letih gledališkega ustvarjanja je samo na Loškem odru (igral je tudi v številnih drugih skupinah) ustvaril več kot 35 vlog, od prvih igrivih v predstavah za otroke do resnejših in resnih (četudi večinoma komedijskih) vlog v predstavah za odrasle. Pri tem je pomembno

opozoriti na to, da vsako vlogo jemlje strogo resno in jo poskuša izdelati scela, polnokrvno in prepričljivo, da mu gledalec lahko verjame. Bojan je tip igralca, ki neprestano išče, raziskuje, preskuša – zato z veseljem in zagnanostjo sodeluje tudi v ustvarjalnih iskanjih alternativnih gledaliških skupin. Skrben je v oblikovanju lika in karakterja, ki ga trenutno oživlja na odru, pa naj gre za gib, mizanscenske elemente, mimiko ali govorno oblikovanje. Prav pri slednjem velja poudariti njegovo skrb in zavzetost za govorno kulturo, ne glede na to, ali oseba iz vloge govori zborna, pogovorno ali narečno različico jezika. Kot pravijo njegovi soigralci, je Bojan igralec, ki si ga soigralec lahko samo želi.

Prejemnik Linhartove
listine za leto 2020:

SERGEJ DOLENC

Sergej Dolenc je v gledaliških vodah prisoten že dobrih 30 let. V teh letih s svojim gledališkim ustvarjanjem znatno pripomogel k prepoznavnosti ljubiteljske gledališke kulture na Koroškem in tudi širše. Je dobitnik številnih priznanj na gledaliških festivalih. Bernekerjevo plaketo za posebne dosežke v kulturi Mestne občine Slovenj Gradec je prejel kot posameznik in skupaj z društvom. Vendar se Sergej Dolenc ne odlikuje samo po izvrstni igri na gledališkem odru, je tudi človek z mnogimi vizijami in realiziranimi projekti v gledališki ljubiteljski kulturi. Koroški deželni teater je pod njegovim vodstvom hitro zrastel v prepoznaven dejavnik

Ljubiteljske gledališke dejavnosti v Sloveniji in tudi v zamejstvu. Koroški deželni teater je v teh letih odigral preko 300 predstav, gostoval po vsej Sloveniji in v zamejstvu, na Madžarskem, Italiji, Srbiji itd. Zvrstile so se številne nagrade, dvakrat odličje tudi na Linhartovem srečanju z nagradami za posebne dosežke. Njegova vizija razvoja društva in napredek pa se je izrazito pokazala v izvedbi Gledališke tržnice, vsakoletnega srečanja ljubiteljskih gledaliških skupin. Njegova vizija, da se ljubiteljska gledališka društva povežejo, izmenjajo izkušnje, lažje priredijo abonmaje, organiziranje strokovnega posveta, je naletel na izjemen odziv pri vseh društvih v Sloveniji in zamejstvu.

Zlato jubilejno
priznanje:

**MARJANA
HOČEVAR**

Marjana Hočevar je dolgoletna kulturna delavka in gledališka režiserka. Na gledališkem področju je v Ivančni Gorici dejavna vse od leta 1975, ko se je tja preselila z družino in prvič nastopila v vlogi igralka pri režiserju dr. Mihaelu Glavanu. Marjana Hočevar dejavno oblikuje kulturno življenje v Ivančni Gorici. V preteklosti je bila tudi predsednica Kulturnega društva Ivančna Gorica, ustanoviteljica gledališča Petdopol in organizatorica ter vodja različnih prireditev. Danes pa jo najdemo v celoti vpeto v njeno prvotno vlogo režiserke, in sicer skupine Gledališča na Krki. Od leta 1981 do leta 2018 se je pod njenim režijskim vodstvom

zvrstilo več kot 40 odrskih del, pri katerih je poleg režije poskrbela še za dramaturgijo, idejno zasnovo scene in kostumov ter večkrat tudi za organizacijo vaj in nastopov. Režirala je po različnih krajih Slovenije: Ivančna Gorica, Slovenj Gradec, Štore, Vojnik, Šmartno pri Litiji, Šentvid pri Stični, Škocjan pri Turjaku, Št. Jurij pri Grosupljem, Krka. Njene predstave pa so se uprizarjale širom Slovenije. Za svoje delovanje je med drugim prejela Jurčičevo priznanje Zveze kulturnih društev Grosuplje in Linhartovo listino leta 2001.

Predstave, pripravljene na Linhartovo srečanje 2021

(predstave, označene krepko,
so se uvrstile na državno
srečanje)

Območna izpostava Idrija

Dramatično društvo Idrija in
Mala gledališka šola Gimna-
zije Jurija Vege Idrija
Aleš Čar, Anton Tomaž
Linhart, Ana Kržišnik Blažica
in igralci: TA VESELI DAN
ali KAJ TAKEGA SE LAHKO
ZGODI SAMO V IDRJI
režija: Ana Kržišnik Blažica

Alenka Bole Vrabc: NE
BOJIM SE NE HUDIČA NE
BIRIČA!
režija: Mateja Mlačnik

Območna izpostava Jesenice

Gledališče Toneta Čufarja
Jesenice
Dušan Kovačević: VOZI MIŠKO
režija: Gregor Čušin

Gledališče Toneta Čufarja
Jesenice
Nika Brgant, Sašo Dudič,
Gregor Robič: FETIŠ NA
PUTER
režija: Vid Klemenc

Ta bol' teater, KPD Josip
Lavtižar Kranjska Gora
Ira Levin: SMRTNA PAST
režija: Tatjana Peršuh

Območna izpostava Koper

Gledališka skupina Vrtca
Koper, Vrtec Koper
Mateja Luzar: PRIGODE
IN NEZGODE IZ GOZDNE
AMBULANTE

Območna izpostava Ljubljana

Šentjakobsko gledališče
August Strindberg: PELIKAN
režija: Mare Bulc

Šentjakobsko gledališče
Friedrich Dürrenmatt:
OBISK STARE GOSPE
režija: Gojmir Lešnjak – Gojc

Šentjakobsko gledališče
Laurent Baffie: RESNO
MOTENI
režija: Jernej Kobal

Šentjakobsko gledališče
Neil Simon: JETNIK DRUGE
AVENIJE
režija: Gorazd Žilavec

Območna izpostava Ljubljana - okolica

ZMG - Združeno medvoško
gledališče KUD Fofite, KUD

Oton Župancič Sora, KUD
Fran S. Finžgar Senica, KUD
Smlednik, KUD Pirniče
Sofoklej: KRALJ OJDIP
režija: Janez Vencelj

TEATER JJ, Kulturno društvo
Janez Jalen
Ben Elton: POKOVKA
režija: Jaša Jamnik

Območna izpostava Logatec

Kulturno društvo
Novi oder Logatec
po literarni predlogi
H.Janisch: MAJHNO TEŽAVO
IMAM
režija: Špela Delux

Območna izpostava Maribor

Gledališka skupina
KUD Drava, Maribor
Cvetko Golar: VDOVA
ROŠLINKA, priredba
režija: dr. Polona Pivec

Območna izpostava Nova Gorica

Gledališko društvo
Kontrada Kanal
Moliere: SCAPINOVE ZVIJAČE
režija: Peter Harl

Gledališka skupina
KUD Šempeter
Tamara Babić Nikiforov:
OSEM ČRK, PRVA JE L
režija: Tamara Babić Nikiforov

Območna izpostava Novo mesto

KUD Vesel Teater Dolenjske
Toplice
po literarni predlogi Žige
Valetiča: TRGOVINA
S SAMOMORILSKIMI
PRIPOMOČKI
režija: Maja Gal Štromar

Območna izpostava Ptuj

Dramska sekcija KD Grajena
Branislav Nušić, prir. Alice
Čop: GOSPOD POSLANEC
režija: Tatjana Vaupotič
Zemljč

Gledališka skupina KD
Franceta Forstneriča Videm
pri Ptujju
Vinko Möderndorfer: POD-
NAJEMNIK
režija: Metka Ostroško

Območna izpostava Ribnica

KUD DramŠpil
Miran Mate: DUŠAN - VSAK
DAN, VSAK URO IN VSAK
TRENUTEK
režija: Simona Zorc Ramovš

Območna izpostava Slovenska Bistrica

Bistriški teater, Kulturno
društvo Slomšek
Murray Schisgal:
STROJEPISKI
režija: Nikolaj Vodošek

Območna izpostava Slovenske Konjice

Kripl teater, KD Svoboda
osvobaja
po predlogi Isidora Štoka:
BOŽANSKA KOMEDIJA
režija: Matevž Gregorič

Območna izpostava Šentjur

Kulturno umetniško društvo
Epik teater
Tom Costo: STEREOTIPI
režija: Tom Costo

Območna izpostava Škofja Loka

Gledališka skupina DPD
Svoboda Žiri
Gojmir Lešnjak Gojc:
NAVIHANA ROZI
režija: Gojmir Lešnjak - Gojc

Gledališka skupina
KD dr. Ivan Tavčar Poljane
nad Škofjo Loko
Ivan Tavčar, priredba Andrej
Šubic: VISOŠKA KRONIKA
režija: Andrej Šubic

KD Loški oder Škofja Loka
Janusz Glowacki:
ANTIGONA V NEW YORKU
režija: Matjaž Šmalc

Območna izpostava Trzin

Gledališka skupina KD Kruh
Križe
Anton Pavlovič Čehov:
ZABAVNI VEČER S ČEHOVOM
ALI POSODI MI VENDAR
PIŠTOLO
režija: David Ahačič, Tereza
Gosar

Območna izpostava Velenje

Gledališče Velenje
Georges Feydau: NE SPRE-
HAJAJ SE NO VENDAR ČISTO
GOLA!
režija: Romeo Grebenšek

Območna izpostava Žalec

Gledališka družina, Kulturno
umetniško društvo Svoboda
Prebold
Frederck Julius Pohl: ZAKON-
CI STAVKAJO
režija: Sašo Juhart

Zamejci - Italija

Dramski odsek, Prosvetno
Društvo Štandrež
John Chapman, Michael
Pertwee: VOHUNI
režija: Jože Hrovat

**Dramska družina F.B. Sedej,
S.K.P.D. F.B. Sedej
po literarni predlogi »Le
prénoma« M. Delaporteja in
A. de La Patelliéra: IME**
režija: Jasmin Kovic

Gledališka skupina O'KLAPA,
Skupnost družin Sončnica
LAK ZA SANJE
režija: Sanja Vogric

organizator festivala:

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti,

Območna izpostava JSKD Postojna

Občina Postojna

in Zavod Znanje Postojna

vodja festivala: Jan Pirnat

izvršni vodja festivala: Silva Bajc

tehnični direktor festivala: Silvo Čuk

odnosi z javnostmi: Kreativna baza

fotograf: Matej Maček

ekipa: Franci Cotman, David Kraševc, Jan Čuk, Jaka Mlakar

selektor festivala: Miha Golob

vodenje okroglih miz: Brina Klampfer

žirija: Marijana Brecej, Zala Dobovšek, Tatjana Peršuh

izdal: JSKD, zanj Damjan Damjanovič, direktor

uredil: Jan Pirnat

oblikovala: Maša Kozjek

slika na naslovnici: zmagovalna predstava 58. Linhartovega srečanja

Reginald Rose: DVANAJST JEZNIH MOŽ v izvedbi Šentjakobsko gledališče

Ljubljana, režija: Ira Ratej (foto: M. Maček)

tisk: CICERO, Begunje, d. o. o.

naklada: 350 izvodov

september 2021

